

saa lidt denne Gang som tidligere er let at føre et partielt Toldlovsforslag gennem Rigsdagen.

Men for at gentage det, da jeg ikke kan andet end være enig i disse Forslag set hver for sig, men anser dem for Fremskridt, skal jeg ikke modsætte mig, at de fremmes i dette Ting, saa meget mindre, som der jo i Forslaget, som det nu foreligger, er en vis Alsidighed: der hjælpes paa Skibsfarten, en betrængt Gren i vor Industri, og der er Hjælp for vort Fiskeri, og i Forslaget om Melassefoder er der ogsaa nogen Hjælp for vort Landbrug. Af et partielt Lovforslag at være, er det for saa vidt nogenlunde rimeligt, som det i hvert Fald ikke uddeler sine milde Gaver ganske ensidigt, men søger at hjælpe paa forskellige af Landets Hovederhverv.

Rørdam: Medens jeg for mit Vedkommende godt kan stemme for Forslagets §§ 1 og 2, kan jeg ikke andet end opfordre til at stemme mod den Ændring, der er foreslaaet til § 3, nemlig at ophæve Told paa Melassefoder. Det er et gammelt Forslag, som har været fremme før her i Tinget, og Sagen har været diskuteret gentagne Gange. Jeg skal derfor ikke fremsætte mange Bemærkninger desangaaende. Jeg kan selvfølgelig fuldt ud slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser om, at Landbruget burde have sine Foderstoffer toldfrit, men med Hensyn til dette Spørgsmaal er Forholdet jo noget andet. Medens Landbruget ellers har sine Foderstoffer toldfrit, hviler der en Told paa Melassen af 10 pCt. af Værdien for Melassefoder med Indhold indtil 55 Vægtprocent Melasse, og naar Indholdet er større, af 1 Øre pr. Pd. Det stammer jo fra den Bestemmelse, at der hviler Told paa indført Sukker og en Told i Form af en indenlandsk Afgift paa vor Sukkerproduktion. Af Produkter her i Landet, som svare indenlandsk Afgift, have vi jo kun Øl, Brændevin og Sukker, og hvis man nu vil tænke sig det Eksperiment, at man f. Eks. for Øllets Vedkommende vilde gaa til at ophæve eller nedsætte Tolden paa udenlandsk Øl, tror jeg dog, man vilde finde det i høj Grad uretfærdigt mod de indenlandske Bryggerier. Her gaar man til at ophæve Tolden for en Del af Sukkerfabrikkernes Produktion uden at give dem noget til Gengæld, medens man samtidig bliver ved at kræve en indenlandsk Afgift; derved stiller man den indenlandske Produktion ugunstigere i Forhold til den udenlandske. Vi, som ikke ere Beskyttelses-

mænd, og som ikke ønske Landbruget beskyttet i nogen Henseende, have ment, at naar man vil skride til denne retfærdige Foranstaltning og give Landbruget toldfri Indførsel af Foderstoffer, burde man give Sukkerfabrikkerne, eller i Virkeligheden Roedyrkerne en Kompensation derfor. De forenede danske Sukkerfabrikker — de ere 6 — producerede i 1898 25 Mill. Pd. Melasse, og Produktionen har siden udviklet sig meget betydeligt. Med 1 Øre pr. Pd., eller hvis man tager 10 pCt. af Værdien, med omtrent $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. bliver det en ret betydelig Sum for Fabrikkerne, nemlig 2—300,000 Kr. aarligt. Roedyrkerne have jo ikke alene Andel i Fabrikkernes Overskud, men de allerfleste have en Kontrakt med Fabrikkerne, hvori der staar, at Forandringer i Kraft af Toldlove skulle Roedyrkerne have Udbyttet af eller betale Omkostningerne ved, og i Nykøbing, Falster, er der en Andelsfabrik, som Roedyrkerne ere direkte interesserede i. Forandrer man nu Toldloven med en Udgift paa 2—3 maaske 400,000 Kr. aarligt for Fabrikkerne, vil det direkte gaa ud over Roedyrkernes Lommer. Derfor har jeg ikke tidligere kunnet gaa med til dette Forslag, og jeg haaber heller ikke, at det nu vil blive til Lov. Jeg tror ikke, der er megen Stemning for det, skønt det tilsyneladende har et stort Flertal for sig. Det vilde vist have været heldigere, hvis man kun havde fremmet den Del af Forslaget, som gaar ud paa at gavne Skibbyggeriet, hvilket jeg fuldt ud kan tiltræde, fordi det arbejder under saa overordentlig ugunstige Vilkaar, og fordi det er en saa stor og gavnlig Produktion for Landet. Jeg betragter nemlig Danmarks Skibsfart som den næststørste Virksomhed for Landet næst efter Landbruget. Hvis man vilde have gavnet denne Industri, tror jeg ikke, man skulde have taget denne Bestemmelse med. Da den en Gang er kommen med, er der ikke andet at sige til det, end at vi, som repræsentere roedyrkende Egne og skulle tale deres Sag her paa Tinget, nedlægge en Protest imod det, fordi det, som sagt, vil gaa ud over Roedyrkerne, og vi vilde sætte overordentlig Pris paa, hvis man vilde vise Roedyrkerne det Retfærdighedshensyn at give Sukkerfabrikkerne en tilsvarende Kompensation, naar man vil have Lovforslaget gennemført.

Ordføreren (Ingvard Jensen): Jeg udtalte mig meget kort før, fordi jeg ikke troede, at Tiden var til at optage en Forhandling om en Toldreform, og at For-